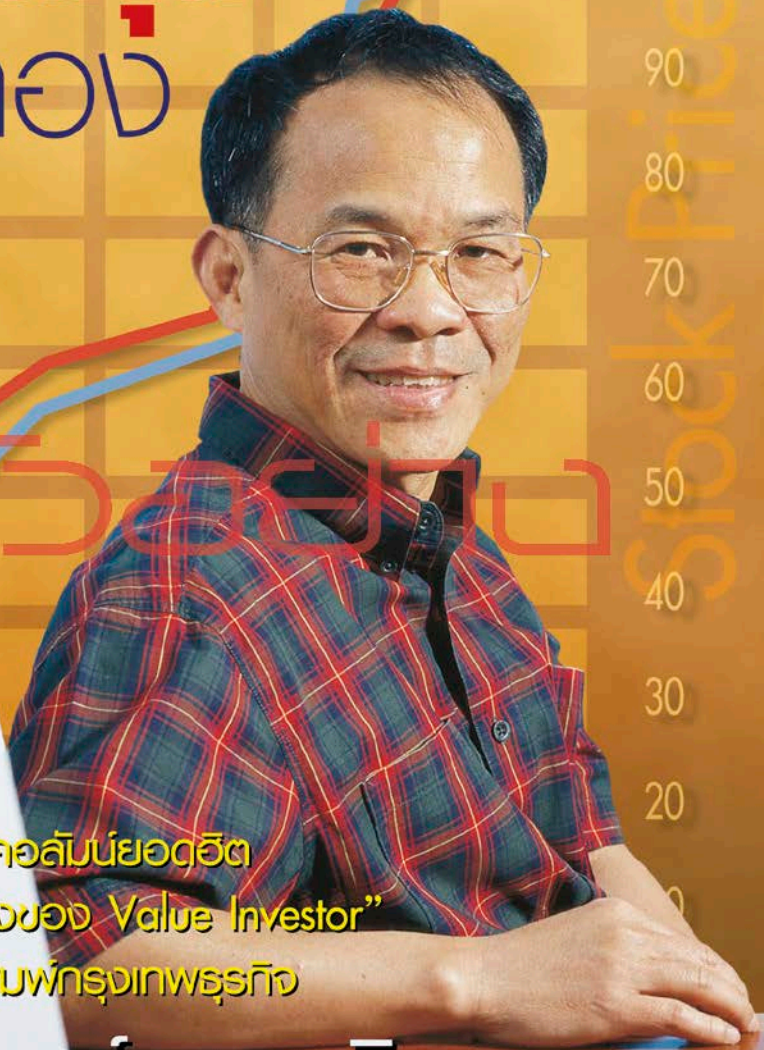

คู่มือคนอยากรวย (เจ้าเก่า)

เซียนหุ้น มือทอง

ตีตลาด

รวบรวมจากคอลัมน์ยอดฮิต

“โลกในมุมมองของ Value Investor”

แห่งหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร

การลงทุนแบบ Value Investment
ไม่ใช่วิธีที่จะชนะเสมอไป ความพ่ายแพ้
และการขาดทุนเกิดขึ้นได้เสมอ แต่เชื่อว่า
ในระยะยาวแล้ว มีคือวิธีการลงทุน
ที่ปลอดภัยมากที่สุด และให้ผลตอบแทน
เหนือกว่าวิธีการลงทุนแบบอื่น

คำนำบรรณาธิการ

คงเป็นความจริงดังคำของ ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร เจ้าของผลงาน **เคล็ดลับเซียนหุ่นพันธุ์แท้** ที่เนชั่นบุ๊คส์ ภูมิใจเสนอไปก่อนเล่มนี้แล้ว

ความจริงที่ว่า ก็คือ สังคมแห่งยุคสมัยที่ว่าการเล่นหุ่นกับการเลี้ยงลูกในสมัยนี้ให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกัน

คนไทยสมัยก่อนมีลูก มีครอบครัวก็เฝ้าทะนุถนอมเลี้ยงดูลูกให้เติบโตใหญ่ เพื่อจะได้ฝากผีฝากไข้ในยามพ่อ-แม่เข้าสู่วัยชรา มีอะไรจึงทุ่มเทให้อย่างเต็มที่ ทั้งความรักและการศึกษาเพื่ออนาคตของลูก ๆ หวังว่าเมื่อปึกกล้าหาแข็งทำมาหากินเองได้แล้ว ก็จะไม่ลืมบุญคุณของบุพการี เพราะสังคมไทยเป็นสังคมพุทธ เรื่องกตัญญูกตเวทิตาจึงเป็นรากฐานสำคัญให้สังคมไทยอยู่เย็นเป็นสุขกันเรื่อยมา

แต่สมัยนี้คงไม่ใช่แล้ว

เพราะสังคมเปลี่ยน ความคิดของคนก็ย่อมเปลี่ยนไปตามยุคสมัยที่จะหวังส่งเสียเลี้ยงลูกไว้ให้ฝากผีฝากไข้ในยามแก่ชรา นั้น เห็นจะฝาก

ได้เฉพาะผีเท่านั้น เพราะสังคมสมัยนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วอย่างสิ้นเชิง

เปลี่ยนไปอย่างบทสรุปของ ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร “คนบ้าหูน” พันธุ์แท้ ที่สรุปความเห็นของตนอย่างตรงไปตรงมาใน **เขียนหูนมือทอง** อันเป็นหนังสือเล่มที่สองของเขาที่ออกจากค่ายเนชั่นบุ๊คส์ เล่มนี้ ที่ว่า สมัยนี้เลี้ยงหูนดีกว่าเลี้ยงลูก ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเราช่วยกันผลิตลูกให้เกิดขึ้นมาแล้วก็ยึดใส่ถุงดำนำไปทิ้งตามถังขยะ แต่หมายความว่า เมื่อเราเลี้ยงเขาให้เติบโตจนปีกกล้าขาแข็งแล้ว ก็อย่ามัวไปหวังพึ่งพิงลูกกันอยู่เลย เพราะโลกในสังคมทุนนิยมนี้มันล้นสนวนววยสารพัดปัญหา ลูกเด๋าก็ต้องสู้รบตบมือกับปัญหา ร้อยแปดพันเก้าที่ประดังเข้ามา

อย่างกระนั้นเลย...เมื่อเลี้ยงลูกจนพ้นออกไปแล้ว คราวนี้เราก็หันมาเลี้ยงหูนของเราบ้าง เพื่อฝากผีฝากไข้ในยามเป็นไม้ใกล้ฝั่งดีกว่า

นี่จึงเป็นมุมมองที่เข้าท่าของ “คนบ้าหูน” ที่สอดคล้องกับความ เป็นจริงของยุคสมัยที่ตัวผู้เขียนก็รับประกันแล้วว่า อย่าเพิ่งหลงเชื่อกัน ผิดๆ ว่า อะไรที่เป็น “ภาคสอง” แล้วมักจะจืดชืดนั้น

หาเป็นความจริงเสมอไปไม่

หากแต่หนังสือ **เคล็ดลับเขียนหูนพันธุ์แท้ กระบวนสอง** ในนาม **เขียนหูนมือทอง** เล่มนี้ ย่อมประกันคุณภาพของความเข้มข้นเนื้อหา และสำนวนที่เขียนง่าย อ่านสนุก ที่ยิ่งกว่า **เคล็ดลับเขียนหูนพันธุ์แท้** และ **ตีแตกหูน** ของเขาที่ววยจากแผงไปอย่างรวดเร็ว

โดยเฉพาะเล่มนี้เป็นการรวบรวมบทความจาก **โลกในมุมมองของ Value Investor** คอลัมน์ยอดฮิตของเขาในหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ รายวัน ในห้วงเหตุการณ์ระหว่างปี 2545 คาบเกี่ยวสดๆ ร้อนๆ มาถึง ต้นปี 2546 ที่คัดสรรแล้วว่าเป็นข้อมูลที่ยังสดใหม่และไม่ล้าสมัยไปกับ ภาวะการณ์ เพื่อให้เหมาะแก่การใช้เป็นเข็มทิศนำทางสำหรับนักเล่นหูน อย่างมืออาชีพ

นี่จึงเป็น **เคล็ดลับเซียนหุ้นพันธุ้แท้กระบวนสอง** ที่จะให้คำแนะนำ
การลงทุนในตลาดหุ้นอย่างนักลงทุนพันธุ้แท้ว่า
เล่นหุ้นอย่างไรจึงจะทำให้รวย
เล่นหุ้นอย่างไรจึงจะไม่เจ๊ง
และทำอย่างไรจึงจะได้ชื่อว่าเป็นเซียนหุ้นมือทอง
คำตอบมีอยู่แล้วครับใน **เซียนหุ้นมือทอง เล่มนี้** ของ **ดร.นิเวศน์
เหมวชิรวรการ** คนบ้าหุ้นขนานแท้ แต่มือทอง

ชวลิต เผ่าผม
บรรณาธิการ

ตัวอย่าง

บทนำ

หนังสือเล่มนี้จะเรียกว่าเป็นเล่มสองหรือภาคสองของหนังสือ “เขียนหุ้นพันธุ์แท้” ก็น่าจะได้ เพราะเป็นการคัดสรรบทความในคอลัมน์ “โลกในมุมมองของ Value Investor” ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจเหมือนกัน

มีความเชื่อและรู้สึกกันว่าอะไรที่เป็นภาคสอง มักจะไม่ดี หรือเข้มข้นเท่าเรื่องแรก ข้อนี้ผมขอให้คำมั่นว่าหนังสือเล่มนี้จะไม่เป็นเช่นนั้น และถ้าท่านได้อ่านทั้งสองเล่มก็จะพบว่าความคิดแบบ Value Investment เป็นเรื่องที่กว้างและลึกเกินกว่าที่จะสามารถบรรจุอยู่ในหนังสือเพียงเล่มเดียวได้ และการได้อ่านและศึกษาแนวความคิด และปรัชญาของการลงทุนแบบที่ยังไม่ค่อยมีคนใช้นี้ นอกจากจะน่าสนใจแล้วยังอาจทำให้ท่านรวยได้

การเขียนหนังสือเกี่ยวกับกลยุทธ์การลงทุนในตลาดหุ้นนั้นโดยธรรมชาติ ก็คงจะมีคำถามขึ้นในใจของผู้อ่านว่า ข้อหนึ่ง ผู้เขียนปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองเขียนทุกข้อหรือเปล่า และข้อสองก็คือกลยุทธ์แบบ Value

Investment ที่ใช้นั้นได้ผลจริงหรือไม่?

ในการตอบคำถามข้อหนึ่ง ผมขอบอกว่าสิ่งที่ผมเขียนนั้นเป็นสิ่งที่ผมทำทั้งหมดว่า ที่จริงผมทำก่อนแล้วค่อยมาเขียนทีหลัง

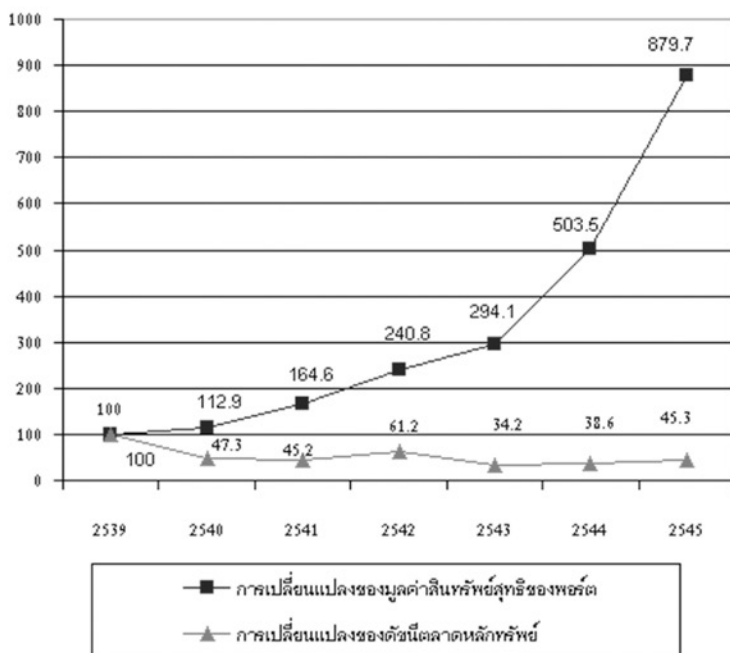
การตอบคำถามข้อที่สอง เป็นเรื่องที่ยากที่จะพิสูจน์เพราะ Value Investment ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ที่บอกว่าหนึ่งบวกหนึ่งต้องเป็นสอง แต่ผมมีตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนจริงที่ใช้หลักการการลงทุนแบบ Value Investment หลายคนที่ยืนยันกับผมว่าสามารถสร้างผลตอบแทนได้เหนือกว่าตลาดโดยเฉลี่ยหลายสิบเปอร์เซ็นต์ในปี 2545 และปีอื่นๆ ก่อนหน้านี้

ผลตอบแทนที่เป็นพอร์ตการลงทุนส่วนตัวของผมเองซึ่งลงทุนเงินทั้งหมดของตนเองในตลาดหุ้นนับตั้งแต่ปี 2540 ซึ่งผมเริ่มคำนวณและเก็บสถิติการลงทุนนั้น ให้ผลดังตารางและกราฟดังต่อไปนี้

ผลการลงทุน/เวลา(ปี)	2540	2541	2542	2543	2544	2545	เฉลี่ย 6 ปี
ผลตอบแทนของกองทุนส่วนตัวของผม	12.91%	45.81%	46.24%	22.16%	71.18%	74.72%	45.50%
ผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์	-52.67%	-4.53%	35.44%	-44.14%	12.89%	17.31%	-5.95%
ผลต่างผลตอบแทนของกองทุนส่วนตัวลบด้วยผลตอบแทนของตลาด	65.58%	50.34%	10.80%	66.30%	58.29%	57.41%	51.45%

เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์สุทธิ

มูลค่าเทียบร้อยละ/เวลา(ปี)	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของพอร์ต	100	112.9	164.6	240.8	294.1	503.5	879.7
การเปลี่ยนแปลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์	100	47.3	45.2	61.2	34.2	38.6	45.3

ผลการลงทุนที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์

ผลงานการลงทุนในช่วง 6 ปีของผมนั้น ไม่เคยขาดทุนเลย และโตถึง 780 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ราคาหุ้นโดยเฉลี่ยของตลาดลดลงถึง 55 เปอร์เซ็นต์ นี่คือเรื่องที่สุดยอดและเกินกว่าที่ผมนึกจะคาดคิด คงเป็นเพราะโอกาสในตลาดหุ้นเปิดกว้างมากในช่วงหลังภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 เช่นเดียวกัน ผมคิดว่าโชคมีส่วนช่วยให้ผมได้กำไรจากหุ้นอยู่ไม่น้อย แต่พื้นฐานหลักนั้นมาจากการลงทุนแบบ Value Investment

สิ่งที่ผมมั่นใจมากที่สุดก็คือ ผมนคงไม่สามารถสร้างผลตอบแทนแบบนั้นซ้ำได้อีกและความคาดหวังของผมนก็คือ ผมจะยังสามารถทำผลตอบแทนได้ประมาณปีละ 12-15% โดยเฉลี่ยในช่วงชีวิตการลงทุนที่เหลือของผม

แก่นของการลงทุนแบบ Value Investment ไม่ใช่วิธีที่จะชนะ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ : ผศ.ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร (Niwes Hemvachiravarakorn, Ph.D.)
 เกิด : 20 สิงหาคม 2496
 สัญชาติ : ไทย
 สถานภาพ : ภรรยา เพาพิลาส เหมวชิรวรากร
 ทางครอบครัว : บุตรสาว ด.ญ.พิสชา เหมวชิรวรากร

ระดับการศึกษา

UNIVERSITY OF MISSISSIPPI

- ปริญญาเอก บริหารธุรกิจด้านการเงิน ปี 2525-2529

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

- ปริญญาโทบริหารธุรกิจด้านการตลาด ปี 2521-2523

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ปริญญาตรี วิศวกรรมสาขาเครื่องกล ปี 2515-2519

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

- มัธยมปลายปี 2514-2515

โรงเรียนวัดสุทธิวรากรม

- มัธยมต้นปี 2512-2514

ประสบการณ์

ปัจจุบัน

- ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) 2544-ปัจจุบัน

บริษัท โทเทิล แอนด์เซล คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)

- กรรมการ ปี 2534-2541

- ที่ปรึกษา ปี 2541-2544

บริษัท เวิลด์โฟนช็อป จำกัด

- ประธานกรรมการบริหารปี 2542-2544

มหาวิทยาลัยเกริก

- ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ปี 2534-2544

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นวนนกิจ จำกัด (มหาชน)

- ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการปี 2534-2537

- กรรมการรองกรรมการผู้จัดการ ปี 2538-2541

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

- ผู้จัดการสำนักวางแผนและบริหารการเงินปี 2529-2534

บริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด

- วิศวกร ปี 2519-2523

- หัวหน้าวิศวกร ปี 2523-2525

UNIVERSITY OF MISSISSIPPI

- อาจารย์และผู้ช่วยวิจัย ปี 2525-2529

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

- นายกสโมสรณ์ศึกษาปี 2523
- รับเชิญจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เป็นผู้แทนของนักศึกษาไทย เข้าร่วมโครงการผู้นำนักศึกษาแห่งเอเชียที่สหรัฐอเมริกา ปี 2523
- ได้รับคัดเลือกให้เป็นศิษย์เก่าดีเด่นของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในปี 2542

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- เข้าร่วมโครงการค่ายอาสาพัฒนา 3 ครั้ง ปี 2516-2518
- สมาชิกสภานิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2518
- กรรมการ/ที่ปรึกษา สหกรณ์นิสิตจุฬา ปี 2518-2519
- กรรมการชมรมได้วาทิคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปี 2515-2519
- ชนะเลิศการประกวดสุนทรพจน์ต้อนรับน้องใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2516
- เลขานุการสมาคมพ่อค้าไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี 2542-2543 และอุปนายกสมาคม ปี 2544
- Who is who in the world (Professional) 2541
- กรรมการของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีในภาคเอกชน ปี 2543-ปัจจุบัน
- กรรมการสมาคมศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปี 2541-2544
- กรรมการสมาคมส่งเสริมผู้ลงทุนไทย 2544- ปัจจุบัน
- อาจารย์พิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนหลายแห่ง
- ผู้บรรยายในปาฐกถาและสัมมนาโดยเฉพาะด้านการเงินในโอกาสต่าง ๆ
- คอลัมน์ "โลกในมุมมองของ Value Investor" ในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
- คิดใหญ่ไม่คิดเล็ก
- ตีแตก
- กลยุทธ์การลงทุนในปัจจุบัน
- เคล็ดลับเขียนหุ้นพันธุ์แท้

อื่น ๆ

หนังสือที่เขียน

สารบัญ

👍	คนบ้าหุ้น	17
👍	อาชีพนักลงทุน	22
👍	มหัศจรรย์แห่งชีวิต	26
👍	คู่มือการลงทุน	30
👍	เลี้ยงลูก-เลี้ยงหุ้น	34
👍	เส้นทางเศรษฐี	39
👍	เกมของปู่แท้	43
👍	จุดแข็งของนักลงทุนรายย่อย	47
👍	นิสัยนักลงทุน	52
👍	เขียนหุ้นมือทอง	57
👍	ป้อมค่ายและคู่มือ	62
👍	เคล็ด(ไม่)ลับของบัฟเฟต	66
👍	โทรวเฮ็งหุ้น	70
👍	ที่มาของราคาหุ้น	74
👍	อนาคตของตลาด MAI	79
👍	The Impossible	83
👍	หุ้นดีที่ไม่น่าซื้อ	88
👍	หุ้นสีเทา	92

👍	หุ้นเพื่อสังคม	96
👍	ซื้อหุ้นชาย	101
👍	30 บาททุกหุ้น	106
👍	ประมาณเกิน	111
👍	ระยะทางพิสูจน์ม้า	115
👍	มองทะลุ	120
👍	พันธมิตรช่วยชีวิต	124
👍	เท(เล)โครม	128
👍	ฟิลิป พิเศษอร์	133
👍	จับแพะชนแกะ:	137
👍	วิธีลดความเสี่ยง	141
👍	วิชาमार	145
👍	ทำธุรกิจ VS ลงทุนซื้อหุ้น	150
👍	พ.ร.บ. ชมรมนักลงทุน (Investment Club Act)	155
👍	ผันสลาย	158
👍	เวลาขายหุ้น	162
👍	ห้าปีหลังวิกฤต	167

22 กรกฎาคม 2545

คนบ้าหุ้น

ผมเป็นคนที่หลายคนอาจจะเรียกว่า คนคลั่งหุ้น หรือ คนบ้าหุ้น เพราะมีเงินเท่าไรผมเอาไปซื้อหุ้นหมด เรียกว่าลงทุนหุ้น 100% ไม่มีการฝากเงินกินดอกเบี้ย ซื้อพันธบัตรหรือหุ้นกู้

นอกจากการลงทุน 100% แล้ว ผมยังตั้งใจว่าจะลงทุนในหุ้นตลอดชีวิต หรือลงทุนจนกว่าสมองจะหมดสภาพในการคิดวิเคราะห์ว่าหุ้นตัวไหนเป็นอย่างไร ซึ่งก็ชัดเจนว่าไม่ใช่ตอนที่ผมอายุครบ 60 ปี

เมื่อเงินทุกบาททุกสตางค์อยู่ในหุ้นก็เป็นที่น่าอนว่าผมต้องคอยติดตามภาวะเศรษฐกิจ การเงิน ตลาดหุ้น และที่ขาดไม่ได้ก็คือราคาของหุ้นที่ผมถืออยู่รวมทั้งราคาของหุ้นตัวอื่น ๆ ที่ผมยังไม่ได้ซื้อ แต่มีความสนใจที่จะซื้อถ้าราคาหุ้นตกลงมาจนน่าสนใจ หรือฐานะและผลการดำเนินงานของบริษัทเปลี่ยนแปลงดีขึ้น

ทุก ๆ สามเดือนหรือไตรมาสที่มีการประกาศผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ผมจะต้องคอยติดตามผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทอย่างใจจดใจจ่อบ่อยครั้งที่ผมเปลี่ยนหุ้นที่ถือคือขายหุ้นตัวที่มีอยู่ออกไป และซื้อหุ้นตัวอื่นเข้ามาแทนที่ เพราะผล

การดำเนินงานที่ออกมาชี้ให้เห็นว่าหุ้นตัวใหม่น่าจะดีกว่าหุ้นตัวเดิม แต่โดยทั่วไปแล้ว ผมจะไม่ยอมขายหุ้นทิ้งแล้วเก็บเงินสดฝากแบงก์เอาไว้อย่างไร

นอกจากเรื่องของงบการเงินและผลการดำเนินงานซึ่งเป็นตัวเลขแล้ว ผมต้องคอยสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของหุ้นทุกตัวที่อยู่ในตลาด เพราะฉะนั้น การอ่านหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจจึงเป็นกิจวัตรสำคัญของผมทุกเช้า

ถ้ามีข่าวหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหุ้นที่ผมถืออยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่แค่ไหน ผมก็จะต้องอ่านอย่างละเอียดทุกเรื่อง เช่นเดียวกับเรื่องที่เป็นของคู่แข่งโดยตรงของบริษัทที่ผมถือหุ้นอยู่ ส่วนเรื่องของบริษัทจดทะเบียนอื่น ๆ นั้นผมก็อ่านแบบผ่าน ๆ ยกเว้นแต่จะมีเรื่องที่น่าสนใจจริง ๆ และอาจจะมีผลกระทบต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ชีวิตประจำวันของผมในช่วงวันหยุดก็คือการเดินทางห้างร้าน และการจ่ายตลาดในซูเปอร์มาร์เก็ต สินค้าที่ขายตามห้างร้านเหล่านี้จำนวนมากเป็นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และผมก็อดไม่ได้ที่จะต้องดูว่า ของเหล่านั้นขายดีมากน้อยแค่ไหน พนักงานของร้านบริการเป็นอย่างไร

ผมเองชอบเปรียบเทียบสินค้าและบริการของยี่ห้อหนึ่งกับอีกยี่ห้อหนึ่งเสมอถ้าเป็นไปได้ ยกตัวอย่างเช่น ในมอลล์หรือพลาซ่าบางแห่งมีทั้งร้านของพิชซ่าฮัทและเดอะพิชซ่าซึ่งเป็นหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผมจะดูว่าร้านไหนคนแน่นกว่ากันและกลยุทธ์การลดแลก แจก แถม เป็นอย่างไร

สินค้าที่ผมจะต้องดูเป็นพิเศษก็คือสินค้าของบริษัทที่ผมถือหุ้นอยู่ เพราะผมเองถือคติว่า การถือหุ้นก็คือการเป็นเจ้าของบริษัทคนหนึ่ง และถ้าเราเดินผ่านแล้วไม่แวะเข้าไปดูก็คงจะผิดปกติเสีย การได้สัมผัสกับสินค้าและกิจการของบริษัททำให้ผมมีความมั่นใจในการลงทุนมากขึ้น

และช่วยในการตัดสินใจว่าผมควรจะซื้อหรือขายหุ้นตัวไหน

ชีวิตประจำวันอีกอย่างหนึ่งของผมก็คือการดูโทรทัศน์ในช่วงหัวค่ำ ซึ่งภาพยนตร์ส่วนใหญ่ก็คือละครหลังข่าว ผมเองไม่ได้ติดละครอะไร นักแต่ก็ต้องดูตามคนในบ้าน การดูโทรทัศน์นั้นผมคิดว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของคนทั้งประเทศ ดังนั้น การโฆษณาที่ปรากฏในโทรทัศน์จึงเป็นสิ่งที่ผมให้ความสนใจสูง

เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ โฆษณาของบริษัทที่ผมถือหุ้นอยู่ และคู่แข่งโดยตรงของเขาเป็นสิ่งที่ผมจะต้องสังเกตเป็นพิเศษ เพราะโฆษณามีผลต่อการขายสินค้าสูงมาก โดยทั่วไปผมอยากเห็นสินค้าของบริษัทที่ผมถือหุ้นอยู่มีการโฆษณามาก ๆ หรืออย่างน้อยก็ให้มากกว่าคู่แข่ง นอกจากโฆษณามากแล้วถ้าเป็นโฆษณาที่ดีด้วยก็จะยิ่งช่วยให้สินค้าขายดีขึ้นและลูกค้ามีความภักดีต่อสินค้ามากขึ้น

พูดถึงการโฆษณาแล้ว ผมเป็นคนที่ชอบดูโฆษณาในทุกสื่อไม่ว่าจะเป็นบิลบอร์ด โฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ ทุกครั้งที่เห็นโฆษณา ผมมักจะคิดถึงก่อนว่าโฆษณานั้นเป็นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหรือเปล่า ถ้าใช่ผมก็จะให้ความสนใจมากขึ้น เพราะอาจจะมีโอกาสลงทุนซื้อหุ้นเขาได้

การโฆษณานั้นให้ข่าวสารข้อมูลผมมาก ไม่เพียงแต่เป็นการบอกถึงคุณสมบัติหรือคุณภาพของสินค้าหรือบริการ แต่การโฆษณาอาจจะเป็นการบอกถึงสถานะของบริษัทว่าบริษัทมีความมั่นคงแค่ไหน มีความพร้อมที่จะต่อสู้กับคู่แข่งมากน้อยแค่ไหน หรือบอกแม้กระทั่งว่าฝ่ายการตลาดของบริษัทมีความขยันขันแข็งและเอาใจใส่ต่องานของตนเองเพียงใด

เวลาที่ผมไปเที่ยวต่างจังหวัดและต้องผ่านสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งต้องแวะเติมน้ำมัน หรือรับประทานอาหาร ผมจะต้องคอยสังเกตป้ายโฆษณา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และร้านค้าที่ให้บริการต่าง ๆ ระหว่าง

ทางเสมอ เพราะผมคิดว่าประเทศไทยไม่ใช่มีเฉพาะกรุงเทพฯ ถ้าผมดูแต่สิ่งที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ อย่างเดียวคงไม่พอที่จะบอกว่าอะไรเป็นอะไรอย่างชัดเจน

สินค้าและบริการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในต่างจังหวัด โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่มีไม่น้อยไปกว่าในกรุงเทพฯ เพราะฉะนั้น ผมเองจึงมีความเพลิดเพลินที่จะสังเกตความเป็นไปของการค้าและบริการที่ห่างจากศูนย์กลางหรือสำนักงานใหญ่เหล่านี้ บางครั้งผมเคยแวะเข้าไปดูโรงแรมของบริษัทจดทะเบียนเพียงเพื่อจะดูว่าโรงแรมนั้นดูน่าพักมากน้อยแค่ไหน ไม่ใช่ต้องการที่จะไปพัก แต่เพื่อดูว่าจะมีโอกาสลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทหรือไม่เท่านั้น

ดูๆ ไปแล้วเหมือนกับว่าผมคงจะเครียดมากเพราะทำอะไรทุกอย่างจะต้องผูกโยงไปถึงหุ้นเสมอไม่มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจอย่างจริงจังแต่ในความเป็นจริงแล้ว ผมไม่มีความกังวลกับการลงทุนในหุ้น 100% ตลอดชีวิต และไม่รู้สึกเครียดเลยที่จะต้องติดตามการดำเนินงานของกิจการที่ผมลงทุนอยู่

ตรงกันข้าม ผมมีความสุขกับการสังเกต วิเคราะห์ และติดตามกิจการต่างๆ ที่น่าสนใจ และที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์เหล่านั้น ผมเองไม่เคยถือว่าเวลานั้นคือเวลาทำงาน ผมไม่จำเป็นต้องเดินทางไปดู ไปวิเคราะห์ แต่เมื่อผมพบเห็นและมันผ่านเข้ามาในระหว่างที่ผมไปช้อปปิ้ง ในระหว่างที่ผมพักผ่อนดูโทรทัศน์ หรือในระหว่างที่ผมกำลังท่องเที่ยว ผมก็รับมันเข้ามาและพินิจพิจารณาอย่างเพลิดเพลินว่าจะมีอะไรที่เกี่ยวกับหุ้นบ้างไหม

ผมเองไม่รู้สึกรู้สึกว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นเป็นเรื่องแปลกประหลาด ผมเชื่อว่าสถาปนิกจำนวนมากเวลาไปไหนก็มักจะต้องคอยสังเกตตึกกรมบ้านช่องว่าเขาออกแบบกันอย่างไร นักวาดภาพหลายคนอาจจะมองอะไรเป็นรูปศิลปะไปหมด นักลงทุนก็เป็นแบบเดียวกัน เพียงแต่ขอบเขตของนัก

ลงทุนนั้นกว้างมาก มันเป็นเรื่องของเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนอย่างใกล้ชิด และผมคิดว่าสิ่งที่ผมทำอยู่ไม่ใช่เรื่องของคนบ้าหุ้น แต่เป็นชีวิตของนักลงทุนที่แท้จริง

ตัวอย่าง

อาชีพนักลงทุน

ในส่วนลึกของหัวใจของนักลงทุนและคนเล่นหุ้นจำนวนมาก ผมเชื่อว่าเขาฝันที่จะใช้ชีวิตอยู่กับการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ แทนที่จะต้องทำงานเป็นลูกจ้างกินเงินเดือน หรือทำธุรกิจขนาดย่อมที่มีปัญหาสารพัด

พูดง่าย ๆ ก็คือเขาอยากยึดการลงทุนเป็นอาชีพถ้าเป็นไปได้ แต่ในความเป็นจริงนั้นน้อยคนนักที่จะสามารถทำอาชีพนักลงทุนด้วยเหตุผลหลาย ๆ ประการ

ประการแรกก็คือ อาชีพนักลงทุนที่จะทำรายได้พอเลี้ยงตัวเองนั้น คนที่จะยึดเป็นอาชีพจะต้องมีเงินลงทุนหรือพอร์ตลงทุนค่อนข้างมาก กว้างง่าย ๆ ก็คือจะต้องมีเม็ดเงินลงทุนประมาณ 200 เท่าของค่าใช้จ่ายประจำเดือน เช่น ถ้าต้องใช้จ่ายเดือนละ 10,000 บาท ก็ควรมีพอร์ตประมาณ 2 ล้านบาท

นอกจากขนาดของกองทุนแล้ว วิธีการลงทุนก็เป็นเรื่องสำคัญ นั่นคือนักลงทุนอาชีพจะต้องศึกษาหลักการลงทุนที่ถูกต้อง รู้จักวิธีการ

วิเคราะห์หุ้นพอสมควร และที่สำคัญที่สุดก็คือต้องเน้นการลงทุนระยะยาว การซื้อขายหุ้นไม่ควรทำบ่อยเกินไป โดยเฉพาะแล้วถือหุ้นแต่ละตัวไม่ควรต่ำกว่า 4-5 เดือนขึ้นไปและถ้าจะให้ดีต้องถือยาวเป็นปี ๆ

ประการที่สองที่ทำให้อาชีพนักลงทุนเป็นอาชีพที่ทำได้อย่างมีความสุขไม่แน่นอนของรายได้ที่จะได้รับ เพราะหุ้นนั้นเป็นหลักทรัพย์ที่มีราคาปรับตัวขึ้นลงสูงมากโดยเฉพาะในช่วงเวลาสั้น ๆ ดังนั้นคนที่หวังจะนำรายได้จากการลงทุนมาใช้จ่ายประจำวันจึงอาจจะรู้สึกไม่มั่นคงและถึงแม้จะสามารถขายหุ้นเอาเงินต้นมาใช้จ่ายได้แต่การที่จะต้อง“กินทุน” ไปเรื่อย ๆ บางทีเป็นปี ๆ ก็เป็นสิ่งที่ยืนยันจิตใจอยู่ไม่น้อย

ประการสุดท้ายที่ผมจะกล่าวถึงก็คือ เรื่องของสังคมที่นักลงทุนอาชีพจะต้องเผชิญนั้นก็คือ อาชีพนักลงทุนดูเหมือนว่าจะยังไม่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปนัก

ลองคิดดูว่าถ้ามีใครถามว่า “คุณทำงานอะไร” แล้วเราตอบว่า “ลงทุน” คนที่ถามก็คงคิดในใจว่าคุณคงเป็น “นักเล่นหุ้น” “นักเส็งโงงค์” หรือแม้ “คงจะตกงาน” ไม่ใคร่มีใครคิดว่าการลงทุนนั้นต้องใช้เวลาศึกษาต้องวิเคราะห์หรือต้องทำงานเพื่อให้ได้ผลตอบแทน สังคมไทยยังมองคนที่ “ไม่ทำอะไรนอกจากเล่นหุ้น” ในภาพที่เป็นลบ และนี่เป็นแรงกดดันสำหรับคนที่อยากจะทำอาชีพนักลงทุนอีกข้อหนึ่ง

ทำไมคนซื้อขายหุ้นจึงฝันอยากจะเป็นนักลงทุนอาชีพหรืออยากมีอาชีพเป็นนักลงทุน?

เรื่องเงินหรือความมั่งคั่งจากการลงทุนแน่นอนต้องเป็นมูลเหตุจูงใจที่สำคัญ นักลงทุนอยากรวยและคิดว่าจะสามารถรวยได้ด้วยการลงทุน แต่เงินคงไม่ใช่เหตุผลทั้งหมดที่ทำให้ให้นักลงทุนอยากเป็นนักลงทุนอาชีพ

ความสนุกสนานและความท้าทายจากการลงทุนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ให้นักลงทุนทั้งหลายรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งทีซื้อหรือขายหุ้น ความ

รู้สึกนี้จะเหมือนกับการเล่นพนันในสนามม้า ฟุตบอล ในบ่อน หรือในการเล่นเกมพนันอื่น ๆ หรือไม่ยังไม่มีการศึกษา แต่ผลก็คงไม่ต่างกันนักสำหรับหลาย ๆ คนในแง่ที่ว่าตลาดหุ้นมีแรงดึงดูด เขาไม่เคยเพื่อที่จะ “เล่นหุ้น” ไม่ว่าเขาจะเสียหายไปแค่ไหนจากตลาด

ปัจจัยสำคัญอีกข้อหนึ่งที่ทำให้คนอยากใช้ชีวิตกับการลงทุนเพียงอย่างเดียวก็คือ การลงทุนนั้นเป็นกิจกรรมที่อิสระ ชีวิตของนักลงทุนไม่ถูกกำหนดกฎเกณฑ์จากใครทั้งสิ้นนอกจากตัวเอง คุณคิดถูกต้องตัดสินใจถูกต้อง คุณประสบความสำเร็จ คุณมั่งคั่ง คุณคิดผิด ลงทุนพลาด คุณประสบความล้มเหลว คุณจนลง แต่คุณก็พร้อมจะลองใหม่ ทำใหม่ คุณคิดว่า “แฟร์”

ถึงแม้ว่าตลาดหลักทรัพย์จะมีเรื่องราวของการฉ้อโกง หลอกหลวง และเอาเปรียบนักลงทุน แต่ตลาดหุ้นก็เป็นแหล่งที่มีความลำเอียง ความยุติธรรมน้อยกว่าในวงการอื่น ที่สำคัญก็คือคุณมีสิทธิเลือกที่จะไม่เกี่ยวข้องกับคนหรือหุ้นที่คุณไม่ชอบได้ และนี่ก็เป็นเสน่ห์สำคัญที่ทำให้อาชีพนักลงทุนเป็นความฝันของคนหลายคน

วอเรน บัฟเฟต เคยพูดว่าเขาเป็นคนที่โชคดีที่สุดในโลกในเรื่องของอาชีพ เพราะไม่มีใครสามารถมาบอกให้เขาทำในสิ่งที่เขาไม่เชื่อหรือสิ่งที่เขาเห็นว่าเป็นเรื่องที่โง่เขลา

ข้อดีอีกอย่างหนึ่งสำหรับบัฟเฟตก็คือ อาชีพนักลงทุนนั้นไม่ต้องแต่งตัวให้เท่เพื่อที่จะประสบความสำเร็จ นี่ก็เป็นการบอกอีกอย่างหนึ่งว่าในการลงทุน คุณไม่จำเป็นต้องทำตามค่านิยมของสังคมถึงจะประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับว่าที่จริงการลงทุนนั้นคุณต้องเชื่อตนเอง ใครจะว่าอย่างไรหรือคิดอย่างไรก็ไม่สำคัญและไม่ได้แปลว่าถ้าคุณไม่ทำตามคนอื่นแล้วจะเป็นเรื่องที่ผิด

ชีวิตของบัฟเฟตนั้น เป็นสุดยอดของอาชีพนักลงทุน คือตั้งแต่เรียนจบเขาไม่เคยทำอย่างอื่นนอกจากการลงทุน จากเงินของตนเอง

เพียงเล็กน้อยและบริหารจัดการเงินลงทุนให้ญาติพี่น้องเป็นเวลาเกือบ 50 ปี จนมีเงินเป็นล้านล้านบาท และเป็นคนที่รวยอันดับสองของโลกในปัจจุบัน

นอกจากเงินแล้วเขามีความสุขจากการลงทุนอย่างเต็มที่ ทุกวัน ที่ไปทำงานเขารู้สึกเหมือนกับศิลปินที่กำลังเดินทางไปวาดรูปงานชิ้นเอก ในกรุงวาทีกัน เวลาเดินทางไปทำงานนั้นเขาแทบจะ “เดินแท็บ” ไป

นักลงทุนไทยที่ยึดการลงทุนเป็นอาชีพคงยังมีน้อย และที่ประสบความสำเร็จก็คงยังมีน้อยลงไปอีก แต่นั่นคงไม่สามารถที่จะห้ามไม่ให้คนคิดที่จะเป็น

ปัญหาของนักลงทุนไทยก็คือคนที่คิดจะหาเลี้ยงชีพจากการลงทุนมักจะเป็นคนที่ไม่รู้ว่าความจริงของหุ้นและการลงทุนเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น เราจึงพบเห็นคนที่มีเงินเพียง 2-3 แสนบาท พยายามที่จะ “เล่นหุ้น” เพื่อจะหาเงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผมดูแล้วคงจะจบลงด้วยความล้มเหลวอย่างแน่นอน

ในความเห็นของผม คนที่จะสามารถยึดอาชีพลงทุนได้น่าจะเป็นคนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหุ้นค่อนข้างดี คนๆ นั้นควรจะเริ่มลงทุนแต่น้อยและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากผลของการลงทุนและจากเงินออมที่เขาได้รับจากการทำงานอาชีพอื่น

ผมคิดว่าหนทางสู่การเป็นนักลงทุนอาชีพจะต้องใช้เวลาหลายปี ที่จริงน่าจะเป็นสิบปี กว่าที่กองทุนของเขาจะเติบโตขึ้นมาจนถึงจุดที่เพียงพอในการที่จะสร้างรายได้ประจำให้เขามากกว่าเงินเดือนที่เขาได้รับจากการทำงานอื่น และเมื่อถึงวันนั้น เขาเองจะต้องตัดสินใจว่าเขาจะเป็นนักลงทุนอาชีพหรือไม่

บทศอรรถยแห่งชีวิต

เคยคิดไหมครับว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในการเปลี่ยนแปลงชีวิตคุณให้ดีขึ้น หรือพุด่ง่ายๆ อะไรคือสิ่งมหัศจรรย์ของชีวิต?

แต่ละคนคงมีมุมมองและประสบการณ์ชีวิตไม่เหมือนกัน และคำตอบว่าอะไรคือสิ่งมหัศจรรย์ของชีวิตก็คงจะแตกต่างกันออกไป สำหรับผมเองแล้วมหัศจรรย์ของชีวิตเกิดขึ้นได้ด้วยสิ่งต่อไปนี้

แน่นอนที่สุดก็คือ การลงทุนแบบทบต้นร้อยละในตลาาดหุ้น และเป็นการลงทุนในแบบของ Value Investor ที่ลงทุนในหุ้นพื้นฐานดีเป็นระยะเวลายาวนาน

การลงทุนในหุ้นดังกล่าวเป็นสิ่งมหัศจรรย์ เพราะมันสามารถส่งผลตอบแทนมหาศาลและทำให้ผมมีอิสรภาพทางการเงินได้โดยที่ไม่ต้องเหนื่อยยากตรากตรำ ตรงกันข้ามยิ่งทำก็ยิ่งมีความสุข ผมเองยังคิดไม่ออกว่าจะอยู่ได้อย่างไรถ้าไม่ได้ลงทุน

การลงทุนในตลาาดหุ้นคงไม่ใช่สิ่งมหัศจรรย์ของคนหลายคนหรือ

แม้แต่คนส่วนมากในประเทศนี้ แต่ผมคิดว่าถ้าคนส่วนใหญ่ศึกษาเรื่องการลงทุนและลงทุนในแนว Value Investor ผมเชื่อว่าชีวิตทางการเงินของเขาคงจะดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะยาวที่ราคาหุ้นจะเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ และคนที่ถือหุ้นอยู่พบว่า หุ้นนั้นมีค่ายิ่งกว่าทองคำ

มหัศจรรย์เรื่องที่สองก็คือการศึกษา ซึ่งผมคิดว่าเป็นการลงทุนที่ดูมีค่ามากที่สุด และสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตคนให้ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่ที่ผมอยากจะพูดถึงมากกว่าก็คือสาขาวิชาและคุณภาพของการศึกษา

ผมเห็นว่าคนที่เรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของธุรกิจนั้นโดยทั่วไปสามารถทำรายได้ได้ดีกว่ากลุ่มอื่น แต่มหัศจรรย์ของชีวิตดูเหมือนว่าจะเกิดขึ้นกับคนที่เรียนในต่างประเทศตั้งแต่เด็กในสาขาวิชาทางธุรกิจหรือการเงิน เพราะคนกลุ่มนี้สามารถทำงานกับบริษัทต่างชาติชั้นนำที่จ่ายเงินเดือนมหาศาลจนทำให้คนรับร่ำรวยเป็นเศรษฐีได้

มหัศจรรย์ของการศึกษานั้น ผมคิดว่าคนที่อ่านบทความนี้คงจะคิดเหมือนกันว่า อย่างไรก็ตามก็ต้องให้เด็กเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่คำแนะนำของผมก็คือ ถ้าเราสามารถทำให้เด็กได้ฝึกฝนการพูดและเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์ได้ คุณค่าของการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้นมหาศาลและความมหัศจรรย์ก็จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กคนนั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่และทำงานในโลกที่เป็นสากลขึ้นทุกวัน

สิ่งที่ดีมากและผมเพิ่งค้นพบเมื่อมีอายุมากขึ้นก็คือ การออกกำลังกายสม่ำเสมอทุกวันถ้าเป็นไปได้

โดยความเป็นจริง เงินทองมากมายคงมีความหมายน้อยมากถ้าสุขภาพของเราล้มเหลว ถ้าผมจำไม่ผิด ฟอร์ดซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์ฟอร์ดอันลือลั่นเคยพูดตอนที่เจ็บป่วยซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการทำงานหนักว่า ถ้าเป็นไปได้เขาอยากเอาเงินทั้งหมดที่ทำมาได้ออก

สุขภาพของเขาคืนมา

สุขภาพที่ดีนั้น ผมคิดว่าไม่สามารถซื้อหาได้และสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้สุขภาพดีก็คือการออกกำลังกาย โดยส่วนตัวผมเองทุกวันนี้ก็สนใจศึกษาและปฏิบัติตนเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี วิตามิน อาหารเสริม หรือแม้กระทั่งฮอร์โมนบางชนิดผมก็ใช้ แต่สิ่งที่ผมคิดว่ามีผลต่อสุขภาพมากที่สุดก็คือการออกกำลังกายที่ผมพยายามทำให้สม่ำเสมอที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะนี่คือสิ่งที่ผมเห็นว่าเป็นมหัศจรรย์ของชีวิต

มหัศจรรย์เรื่องสุดท้ายที่ผมจะพูดถึงก็คือ เรื่องของศรัทธา ความคิดที่เป็นบวก การมองโลกในแง่ดี ความเชื่อมั่นและความรักที่มีให้กับครอบครัวและคนใกล้ชิด

เรื่องนี้ดูเหมือนจะไม่เกี่ยวกับเรื่องของการเงิน การลงทุน แต่ผมคิดว่าเป็นมิติของชีวิตที่สำคัญไม่แพ้กัน และว่าที่จริงส่งเสริมซึ่งกันและกัน

ผมคิดว่าคนที่มีความศรัทธาแรงกล้า มองโลกในแง่ดี มีความคิดที่เป็นบวกและมีครอบครัวที่อบอุ่นนั้น จะเป็นคนที่มีพลังในการทำงาน มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนและสิ่งที่ทำนั้นจะพาเขามุ่งสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ สามารถเปลี่ยนชีวิตของเขาไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นอย่างน่ามหัศจรรย์ได้

มหัศจรรย์ของความเชื่อ ความศรัทธาหรือความคิดนี้มีการศึกษาและเขียนถึงกันมากมานานแล้ว ผมเองไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญแต่ก็ขุดส่าห์เรียบเรียงหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ “คิดใหญ่ไม่คิดเล็ก” หรือ The Magic Of Thinking Big เมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว

หนังสือเรื่อง “คิดใหญ่ไม่คิดเล็ก” มีการตีพิมพ์ติดต่อกันมาหลายสิบครั้ง ขายไปแล้วนับแสนเล่มและทุกวันนี้ก็ยังขายดีอยู่จนผมเองแทบไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ แต่สิ่งที่ผมมั่นใจมาตลอดก็คือ การคิดที่ดี คิดถูกต้อง และคิดใหญ่สร้างความมหัศจรรย์ให้เกิดขึ้นกับชีวิตได้

เรื่องการลงทุน การศึกษา สุขภาพและความคิดที่เป็นบวกมองดูผิวเผินอาจจะไม่เกี่ยวกัน แต่จริงๆ แล้วผมคิดว่ามีความสัมพันธ์กัน

อย่างใกล้ชิด และทั้งหมดเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จในการลงทุนและชีวิตของเรา

การศึกษาทำให้เรามีความรู้ ไม่เชื่อในอวิชชา นี่เป็นความจำเป็นพื้นฐานของการลงทุน ความจำเป็นประการต่อมาก็คือ การลงทุนนั้นต้องอาศัยเวลา ยิ่งมีเวลามากการลงทุนก็จะโตขึ้นเรื่อย ๆ คนที่มีความสามารถมาก คือสามารถสร้างผลตอบแทนได้ปีละ 15% จะใช้เวลาเพียง 5 ปี ในการทำให้เงินลงทุนโตเป็น 2 เท่า เพราะฉะนั้น อายุที่ยืนขึ้น 5 ปี หมายถึง เม็ดเงินจะโตขึ้นอีกเท่าตัวดังนั้นในการลงทุน คนที่ประสบความสำเร็จกว่าอาจหมายถึงคนที่มีสุขภาพที่ดีและมีอายุที่ยืนกว่า

นอกจากเรื่องการศึกษาและสุขภาพ ผมคิดว่าการลงทุนนั้นยังต้องอาศัยศรัทธาและความเชื่อมั่นที่แน่นแฟ้น ทั้งนี้เพราะการลงทุนในตลาดทุนนั้นในระยะสั้นเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ราคาหุ้นมีความผันผวนอย่างรุนแรงได้ตลอดเวลา เมื่อใดที่นักลงทุนมีจิตใจที่อ่อนไหวไปตามตลาด เมื่อนั้นความสำเร็จก็จะหนีหาย

ที่พูดมาทั้งหมดดูเหมือนว่าทุกเรื่องจะมาสนับสนุนแต่การลงทุน แต่จะเชื่อหรือไม่ว่าการลงทุนที่ดีและประสบความสำเร็จนั้นก็กลับมาช่วยสนับสนุนความคิดอ่าน สุขภาพและแม้แต่ความคิดที่ดี ๆ ทั้งหลายของเราได้ ในประสบการณ์ของผม นั้น นักลงทุนที่ดีจะเป็นอะไรที่ดีได้หลาย ๆ เรื่อง เพราะการลงทุนนั้นโดยพื้นฐานเป็นเรื่องของชีวิตทุกคน

